

# Kampanjbrev undertecknas

Både FFP och Östtimorkommittén har under sommaren undertecknat två brev som skickats ut som en del av internationellt kampanjarbete för Västpapua respektive Östtimor.

## Mänskliga rättigheter och rättvisa i Västpapua

I juli skickade West Papua Advocacy Team, TAPOL (Indonesian Human Rights Campaign i London) och East Timor and Indonesia Action Network (ETAN i New York) ut ett brev som kräver att Indonesiens regering ställer de ansvariga för övergrepp mot papuaner under de senaste veckorna inför rätta. Människorättsorganisationerna United for Truth och Commission for the Disappeared and the Victims of Violence i Västpapua hade dessförinnan ställt krav på att rättvisa skipas i samband med de många tillfällen våld utövats mot papuaner. Flera dödsoffer har krävts. Tortyr, bortföranden och fängslanden har förekommit. Övergreppen visar att Indonesiens ”demokratisering” har begränsningar.

Vid en presskonferens i (provinshuvudstaden) Jayapura den 14 juni sade organisationerna att knappast i något fall av människorättsbrotten hade de ansvariga ställts inför rätta. Och när så hade skett, försvarades de ansvariga med motiveringen att handlingarna hade utförts för nationens säkerhet. Flera fall av övergrepp i form av dödanden, brutal tortyr och försvinnanden lyftes fram. Det framkom även att många papuaner utsätts för diskriminering, hot och utomrättsliga bestraffningar på grund av regeringens grundlösa påståenden om att de eller deras familjemedlemmar är ”separatister”.

Man krävde a) att Indonesiens regering omedelbart ska utreda incidenterna i Wasior och Wamena och därigenom erkänna att papuanerna är medborgare i Republiken Indonesien, b) att riksåklagaren ska upphöra med sin förhållning av dessa incidenter, c) att myndigheterna i Västpapua gemensamt ska agera för att säkerställa att incidenterna utreds i en lokal människorättsdomstol, d) att en lokal människorättsdomstol omedelbart ska sättas upp och e) att om regeringen inte tar itu med incidenterna så ska en internationell domstol göra det.

I en annan presskonferens den 17 juni uttalade sig Coalition of Human Rights Defenders in the Land of Papua, som består av Komnas HAM-Papua, synoden av den papuanska Kingmi-kyrkan, synoden av den papuanska baptistkyrkan, Foker NGO (Non-Governmental Organization arbetsgrupp) Papua, Commission for the Disappeared and the Victims of Violence, LBH – Legal Aid Institute in Papua och United For Truth, emot ”vålds- och terrorhandlingarna som har utförts mot såväl människorättsförsvarare som journalister”. Organisationerna var särskilt kritiska mot våld utfört av den

indonesiska militären vars handlingar står i kontrast mot påståendena om att försvarsmakten håller på att reformeras.

I ett uttalande krävde man a) att människorättsförsvarare ska skyddas för att kunna utföra sitt humanitära arbete, b) att en särskild byrå ska upprättas inom KomnasHAM för att skydda människorättsförsvarare, c) att befälhavaren för området Cenderawasih XVII i Västpapua vidtar åtgärder inom rättsväsendet och administrationen mot alla övergrepp som militären utför i området och d) att ett moraliskt ledarskap ska utövas över de väpnade styrkorna så att inga övergrepp utförs mot civilsamhället eller människorättsförsvarare.

Genom att utföra människorättsbrott i Västpapua och att inte skydda människorättsaktivister har Indonesien icke fullföljt sina legala åtaganden enligt internationella avtal man är part i såsom International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights och International Covenant on Civil and Political Rights.

## Kampanj mot utlandsupplåning i Östtimor

I augusti skickade East Timor and Indonesia Action Network och den inhemska rörelsen Movement Against Debt ut ett brev med krav på att Östtimors regering måste se till att landet förblir skuldfritt och avstår från att låna upp kapital på den internationella lånemarknaden. Det gäller nämligen att skydda kommande generationer: Östtimor får inte göra om de misstag som andra u-länder har gjort med svåra skuldproblem under decennier som konsekvens. Det är särskilt viktigt att undvika att hamna i denna situation på grund av Östtimors stora beroende av export av icke förnybara olje- och naturgastillgångar som väntas sina inom kort tid.

För mer än 20 år sedan gav internationella långgivare lån till u-länder. Detta ledde till ohållbara skulder och skuldkriserna under 1980- och 1990-talet. Än idag betalar länderna belopp som skulle kunna ha använts för grundläggande samhällsservice som hälsovård, utbildning, vatten och sanitet. Internationella finansinstitut som Internationella valutafonden och Världsbanken tvingade länder som var skyldiga dem pengar att genomföra åtstramningspaket som innebar att offentlig service drogs ner för att lån skulle kunna återbetalas. Kraven inkluderade privatisering av offentlig service såsom vatten och elektricitet. De fattigaste har blivit tvungna att betala mer för grundläggande samhällsservice och lönerna för statsanställda har sänkts. Även då lån ges på förmånliga villkor, är länderna legalt förpliktigade att betala tillbaka räntorna innan investeringar görs för att möta befolkningens behov.

Även om vissa människor hävdar att inkomsterna från olje- och naturgasexporten utgör en säkerhet i samband med upplåning av kapital, visar historien att argumentet inte håller. Ju mer olja ett land producerar

och ju högre dess beroende är av oljeexporten, desto sannolikare är det att landet drar på sig skulder. Östtimor är idag det land i världen som är mest beroende av oljeexport: olja och gas svarar för 95% av statsintäkterna. Oljepriserna och de internationella räntorna fluktuerar kraftigt, vilket skapar problem om oljepriserna sjunker samtidigt som räntorna kan stiga medan avbetalningar ska göras. När oljan och gasen tar slut om mindre än 15 år men lånen ändå måste återbetalas, får Östtimors barn och barnbarn ta konsekvenserna.

I de flesta u-länder som har olja är följderna försämrad ekonomisk utveckling, ökade konflikter, fattigdom och korruption. Östtimor får inte hamna i samma

situation. Vid självständigheten 2002 hade landet ingen utlandsskuld. För en jämlik, välmående och miljövänlig framtid för dagens och morgondagens barn måste Östtimor förbli skuldfritt. Vi kräver att Östtimors ledare och internationella institutioner finansierar landets så välbehövliga utveckling på andra sätt.

Uttalandet, som har 117 undertecknare i 28 länder, presenterades den 8 september för lokala medier i Östtimor och internationella medier.

*Gabriel Jonsson*

Källor: ETAN, 3/7, 24/8 och 8/9.

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Ickekommersiell-Inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/> eller skicka ett brev till Creative Commons, 171 Second Street, Suite 300, San Francisco, California, 94105, USA. Material som publiceras i Merdeka & ÖsttimorInformation kan också publiceras i <http://www.globalarkivet.se>.